അന്ധനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

(യോഹന്നാൻ 9: 1-34)

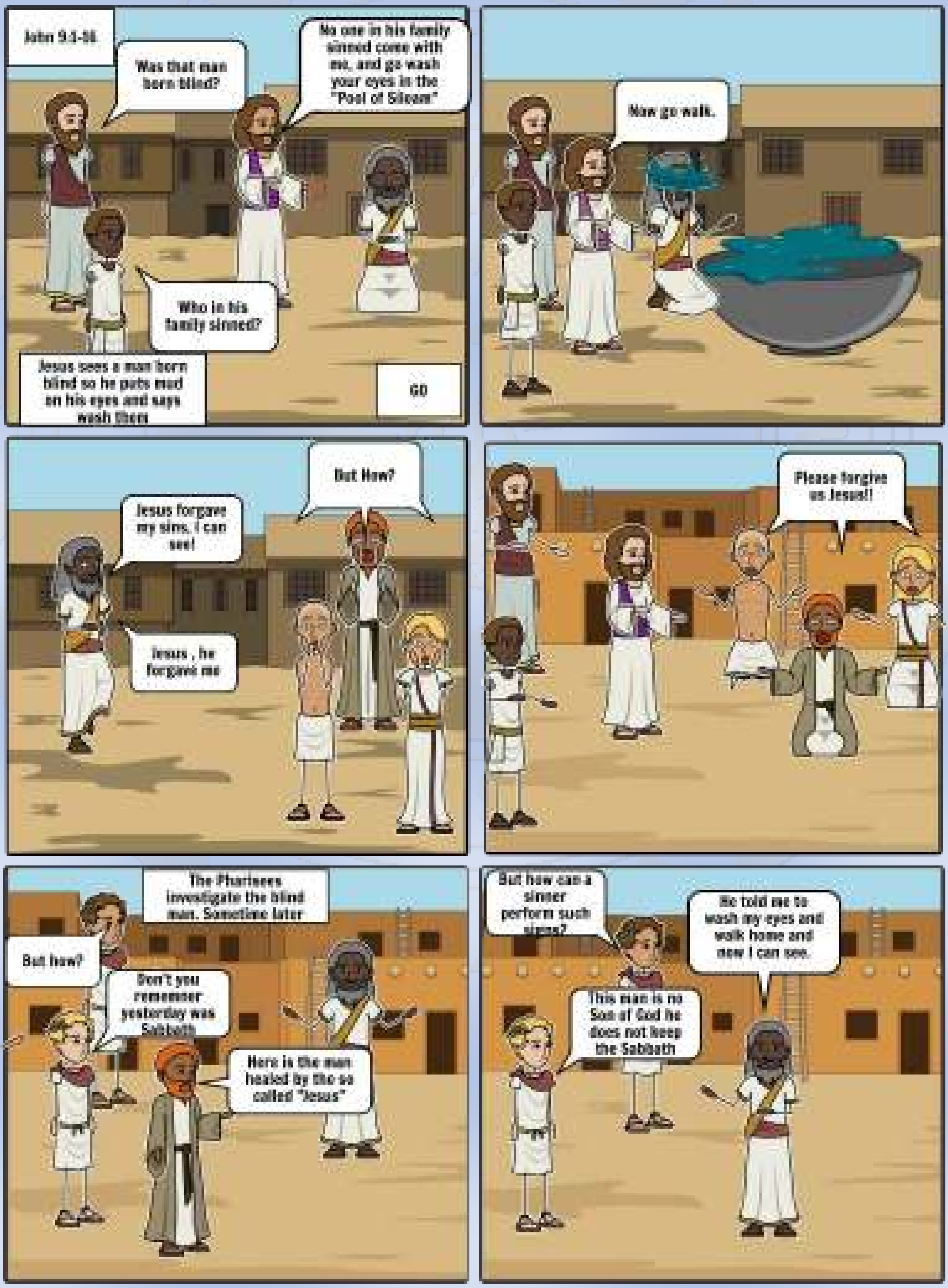

കൂടാരതിരുനാളിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള വെളിച്ചത്തിന്റെ കർമ്മത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽതന്നെയാണ് ഈ അദ്ധ്യായവും മെനയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അന്ധന് കാഴ്ച കൊടുക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ താൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണെന്ന് ഈശോ വീണ്ടും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിലൂടെ, ദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന തന്റെ ദൗത്യം അവിടുന്ന് ആവർത്തിച്ചുറപ്പിക്കുകയാണ്.

ജന്മനാ അന്ധനായ ഒരുവനെ ഈശോ സുഖപ്പെടുത്തുന്ന സംഭവവും അതേത്തുടർന്നുള്ള സംഭാഷണവുമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ശാരീരികമായി അന്ധനായിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ശാരീരികമായും ആത്മീയമായും കാഴ്ചയുള്ളവനായി മാറുകയും ആത്മീയമായി കാഴ്ചയുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന ഫരിസേയർ ആത്മീയമായി അന്ധരായി മാറുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വൈരുദ്ധ്യാത്മക സംഭവമായിട്ടാണ് യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകൻ ഈ അത്ഭുതത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ മിശിഹായിലേക്ക് അന്ധനായ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. അവൻ മിശിഹായെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് കർത്താവായി ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ആരാധിച്ചു (9:38). അതേസമയം ഫരിസേയർ മിശിഹായിലേക്ക് കണ്ണുകൾ തുറക്കാത്തവരായി അന്ധതയിലും പാപത്തിലും നിലകൊണ്ടു (9:41).

ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായിരിക്കുക: ഇവിടെ ഈശോ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായി സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കുക മാത്രമല്ല, എങ്ങനെയാണ് ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാവുക എന്ന് വിശദീകരിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ഈശോയെ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാക്കുന്നത് - തന്നെ അയച്ചവന്റെ ജോലി ചെയ്യുന്നതും അത് പകലായിരിക്കുവോളം ചെയ്യുന്നതും. പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിലൂടെയാണ് ഈശോ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാകുന്നത്. താൻ ഒരിക്കലും സ്വന്തം ഹിതം പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല എന്ന് ഈശോ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതായി യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്: "പിതാവു ചെയ്തുകാണുന്നതല്ലാതെ പുത്രന് സ്വന്തം ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല" (5:19). തന്റെ അത്ഭുതങ്ങളെ പിതാവിന്റെ ജോലിയായിട്ടാണ് ഈശോ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. സാബത്തിൽ തളർവാതരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം ഈശോ അതിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ് "എന്റെ പിതാവ് ഇപ്പോഴും പ്രവർത്തനനിരതനാണ്. ഞാനും പ്രവർത്തിക്കുന്നു" (5:17).

വിശ്വാസത്തിലുള്ള വളർച്ച: വിശ്വാസം വളർച്ച ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. വിശ്വാസത്തിന്റെ വളർച്ച പടിപടിയായുള്ള ഒരു പ്രക്രിയയാണെന്ന് അന്ധനെ സുഖപ്പെടുത്തിയ സംഭവം പഠിപ്പിക്കുന്നു. അന്ധന് കാഴ്ച നല്കുന്നതിനു മുമ്പ് അതിന്റെ അർത്ഥവും ഈശോ വിശദീകരിക്കുന്നു (9:4-5). ഈശോ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണ് എന്ന സത്യത്തിലേക്കാണ് ഈ രോഗശാന്തി വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. ആത്മീയ അന്ധത പ്രകാശമായ മിശിഹായെ തിരിച്ചറിയുന്നതിന് തടസ്സം നില്ക്കുന്നു. ബാഹ്യമായ കണ്ണുകൾക്ക് കാഴ്ച കൊടുക്കുന്നതിലൂടെ ഈശോ അന്ധന്റെ ആത്മീയനേത്രങ്ങളും തുറക്കുകയാണ്. തുപ്പൽകൊണ്ട് ചെളിയുണ്ടാക്കി പൂശുകയും അത് കഴുകുകയും ചെയ്തതിനുശേഷമാണ് അയാളുടെ ബാഹ്യ അന്ധത നീങ്ങിയത്. ആത്മീയ അന്ധത മാറി യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് കടന്നുവരാനും അയാൾക്ക് ഒരു പ്രക്രിയയിലൂടെ കടന്നുപോകേണ്ടിയിരുന്നു. അയാൾ വിശ്വാസത്തിൽ വളർച്ച പ്രാപിച്ച് ഈശോയുടെ ശിഷ്യനായി തീർന്നുവെന്ന് അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ സുവിശേഷകൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സൗഖ്യം ലഭിച്ചതിനുശേഷമുള്ള മറ്റുള്ളവരുടെ ഇടപെടലാണ് അയാൾക്ക് വിശ്വാസത്തിൽ വളരാൻ നിമിത്തമായി ഭവിച്ചത്. അയൽക്കാരും അവനെ മുമ്പ് യാചകനായി കണ്ടിട്ടുള്ളവരുമാണ് ആദ്യം അവനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് (9:8-10,12). രണ്ടാമത് ഫരിസേയർ അവനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട് (9:15,17). അതിനുശേഷം യഹൂദർ അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും (9:18-19) പിന്നീട് അവനെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യവും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു (9:24-34). ഇങ്ങനെയുള്ള അവരുടെ ഇടപെടലിലൂടെ അവൻ വിശ്വാസത്തിൽ വളർച്ച പ്രാപിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവന്റെ മറുപടികൾ ഈ വളർച്ച വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഓരോ ഘട്ട

ത്തിലും അവൻ ഈശോയെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

അവന്റെ ആത്മീയനേത്രങ്ങളുടെ കാഴ്ച സാവധാനം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു എന്നത് ഈശോയെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ അവൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. "ഈശോ എന്ന് പേരുള്ള മനുഷ്യൻ" (9:11) ആയാണ് അയാൾ ഈശോയെ ആദ്യം മനസ്സിലാക്കിയത്. പിന്നീട് ഒരു പ്രവാചകനായും (9:17) ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളവനായും (9:33) മനുഷ്യപുത്രനായും (9:35-37) കർത്താവായും (9:38) അയാൾ ഈശോയെ തിരിച്ചറിയുകയും ഏറ്റുപറയുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അയാൾ ഒരു വിശ്വാസിയും ഈശോയുടെ ശിഷ്യനുമായി മാറി. 'മനുഷ്യപുത്രൻ' എന്ന പേര് ഈശോ തന്നെത്തന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്. ഈശോയെ കർത്താവായി അംഗീകരിച്ചപ്പോൾ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനമാണ് അയാൾ നടത്തിയത്. 'ഈശോ കർത്താവാണ്' എന്നുള്ളതായിരുന്നു ആദിമസഭയുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം: "ദൈവാത്മാവുമുഖേന സംസാരിക്കുന്നവരാരും ഈശോ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണ് എന്ന് ഒരിക്കലും പറയുകയില്ലെന്നും ഈശോ കർത്താവാണ് എന്നു പറയാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവു മുഖേനയല്ലാതെ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ലെന്നും നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു" (1 കൊറി 12:3).

അന്ധനായ മനുഷ്യൻ പ്രകാശമായ മിശിഹായിലേക്ക് കണ്ണുതുറന്നവനും മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിൽ വളർന്ന് പ്രകാശമായ മിശിഹായ്ക്ക് ശക്തമായ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനുമായിത്തീരുന്നു. ഒട്ടും പ്രകാശമില്ലായിരുന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്നും പ്രകാശത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് ആ മനുഷ്യൻ കടന്നുവരുന്നുവെന്ന് സുവിശേഷകൻ എടുത്തുകാണിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിലും മിശിഹായിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലും വളർന്ന് മിശിഹായ്ക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞത് മിശിഹായിൽനിന്നും അയാൾക്കു ലഭിച്ച സൗഖ്യാനുഭവത്തിലേക്ക് വിശ്വാസത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുകയും സൗഖ്യദാതാവായ മിശിഹായോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ്. അയൽക്കാരും ഫരിസേയരും യഹൂദരും മാറിമാറി അവനെ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടും സിനഗഗോഗിൽനിന്ന് പുറത്താക്കുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയിട്ടും അവൻ തന്റെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചില്ല.

വിശ്വാസവും അവിശ്വാസവും: ജന്മനാ അന്ധനായിരുന്നവൻ വിശ്വാസമാകുന്ന ആത്മീയകാഴ്ചയുള്ളവനാവുകയും ആത്മീയകാഴ്ചയുണ്ടെന്ന് അഭിമാനിച്ചിരുന്ന ഫരിസേയർ വിശ്വാസമില്ലായ്മയാകുന്ന ആത്മീയാന്ധതയിലേക്ക് നീങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന വൈരുദ്ധ്യാത്മകരംഗമാണ് ഇവിടെ യോഹന്നാൻശ്ലീഹാ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. കാഴ്ച ലഭിച്ചവൻ വിശ്വാസത്തിൽ പടിപടിയായി വളരുന്നതായും അതേസമയം യഹൂദരുടെ ആത്മീയ അന്ധത ഓരോ ഘട്ടത്തിലും വർദ്ധിക്കുന്നതായും കാണാം. അതായത്, അന്ധനിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ വളർച്ചയും ഫരിസേയരിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ തളർച്ചയുമാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. ഇതിന് കാരണമായിത്തീർന്നത് അവരുടെ മനോഭാവത്തിന്റെ വ്യത്യാസമാണ്.

അന്ധനായിരുന്നവൻ വിനീതനും എളിമയുള്ളവനും സത്യസന്ധനും സത്യത്തോട് തുറവിയുള്ളവനും തന്റെ അജ്ഞതയെ അംഗീകരിക്കുന്നവനുമായിരുന്നു. അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത കാര്യങ്ങൾ, അറിഞ്ഞുകൂടാ.. എന്ന് ഏറ്റുപറയുവാൻ ഉള്ള എളിമ അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു (9:12,25). അയാളുടെ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കലിനോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന സംഭവങ്ങൾ, നടന്നതുപോലെ എവിടെയും തുറന്നുപറയുവാനുള്ള സത്യസന്ധത അയാൾ കാണിച്ചു (9:15,30-35). "മനുഷ്യപുത്രനിൽ നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?" എന്ന ഈശോയുടെ ചോദ്യത്തിന്, "കർത്താവേ, ഞാൻ അവനിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന് അവൻ ആരാണ്?" എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് സത്യം അറിയുവാനുള്ള തുറവിയും അയാൾ കാണിച്ചു. ഈ മനോഭാവമാണ് അയാളെ പ്രകാശത്തിൽനിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്ക്, വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും വിശ്വാസത്തിലേക്ക് നടന്നടുക്കുവാൻ സഹായിച്ചത്. വിശ്വാസത്തിൽ വളരാൻ ഈ ഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

എന്നാൽ, ഫരിസേയരുടെ മനോഭാവം ഇതിന് കടകവിരുദ്ധമായഒന്നായിരുന്നു. അവർ അവരുടെ അറിവിൽ അമിത വിശ്വാസമുള്ളവരും സത്യത്തോട് തുറവിയില്ലാത്തവരും മുൻവിധി നടത്തുന്നവരും ആത്മാർത്ഥതയില്ലാത്തവരും അഹങ്കാരികളുമായിരുന്നു (9:34). ആദ്യം അയാൾക്ക് കാഴ്ച ലഭിച്ചത് എങ്ങനെയാണെന്ന് അറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ച യഹൂദർ, പിന്നീട് അവൻ അന്ധനായിരുന്നോ എന്നുപോലും സംശയിക്കുന്നു (9:18-19). "ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനല്ല, എന്തെന്നാൽ അവൻ സാബത്ത് ആചരിക്കുന്നില്ല"

(9:16), ''ആ മനുഷ്യൻ പാപിയാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം" (9:24) തുടങ്ങിയ പ്രസ്താവനകൾ തങ്ങളുടെ അറിവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ അമിതബോധവും അവിവേകപൂർണ്ണമായ മുൻവിധിയും വ്യക്തമാക്കുന്നവയാണ്. "തികച്ചും പാപത്തിൽ പിറന്ന നീ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നവോ?'' എന്ന ചോദ്യവും, അവനെ സിനഗോഗിൽനിന്നു പുറത്താക്കുന്നതും (9:34) യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് കണ്ണു തുറക്കാൻ മടിക്കുന്ന അവരുടെ അഹന്തയും തുറവിയില്ലായ്മയുമാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ നിലപാടുതന്നെയാണ് അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ തകർച്ചയ്ക്ക് വഴിയൊരുക്കിയതും.

മാമ്മോദീസായെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അടയാളം: അന്ധന് കാഴ്ച നല്കുന്നതിനായി ഈശോ തുപ്പൽകൊണ്ട് ചെളിയുണ്ടാക്കി അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ പൂശിയിട്ട് കഴുകാനായി സീലോഹാകുളത്തിലേക്ക് പറഞ്ഞുവിടുകയാണ് (9:6-7). ഈ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം പ്രതീകങ്ങളായി കാണണം. പൂശലിലൂടെയും കഴുകലിലൂടെയും വിശ്വാസവെളിച്ചത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഈ അത്ഭുതം പ്രവേശകകൂദാശകളിൽ ഒന്നായ മാമ്മോദീസായെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അടയാളമാണ്. സഭാപാരമ്പര്യത്തിൽ ഈ അത്ഭുതത്തെ ഇങ്ങനെയാണ് കണ്ടിരുന്നത്. സഭയുടെ മാമ്മോദീസാ കർമ്മത്തിൽ ഈ സുവിശേഷവായന ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മാമ്മോദീസാ നല്കുമ്പോൾ കാർമ്മികൻ തുപ്പൽകൊണ്ട് ശിശുവിന്റെ കൺപോളകളിലും കാതുകളിലും കുരിശുവരച്ച് 'തുറക്കപ്പെടുക' എന്നു പറയുന്ന പതിവ് ഒരിക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതും ഇതാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. 'പൂശുക' എന്നതിന് 'ക്രിസ്മാ'എന്ന ഗ്രീക്കുവാക്കാണ് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാമ്മോദീസാവേളയിലെ തൈലാഭിഷേകത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദമാണിത്. ചെളികൊണ്ട് പൂശി ബാഹ്യമായ കണ്ണുകൾ തുറന്നതിലൂടെ, ആത്മീയപ്രകാശം ലഭിക്കാനായി മാമ്മോദീസായിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയാണ് ഇവിടെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് ആത്മീയ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ നല്കുന്നത്.

മാമ്മോദീസാനുഭവത്തെ 'പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെടൽ' എന്ന് പുതിയനിയമത്തിൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മാമ്മോദീസായിലൂടെ മിശിഹായിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് "ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായ മിശിഹായുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശം ദൃശ്യമാകുന്നു" എന്നും, അത് "മിശിഹായുടെ മുഖത്ത് വെളിവാക്കപ്പെട്ട ദൈവതേജസ്സിനെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവിന്റെ പ്രകാശ''മാണെന്നും വി. പൗലോസ് പറയുന്നു (2 കൊറി 4:4-6). ദൈവം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന അനുഭവമാണ് വിശ്വാസാനുഭവമെന്നും ഇവിടെ പൗലോസ്ശ്ലീഹാ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നുണ്ട് (2 കൊറി 4:6). അതുകൊണ്ട് മാമ്മോദീസായിലൂടെ നമുക്കു ലഭിച്ച ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം മിശിഹായുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശത്താൽ പ്രകാശിതരാകാനുള്ള വിളിയാണ്. ഈ വിളിയെയാണ് അന്ധനു കാഴ്ച നല്കുന്ന ഈ അത്ഭുതം അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്. 'അയക്കപ്പെട്ടവൻ' എന്നർത്ഥം വരുന്ന 'സീലോഹാ' കുളത്തിൽ പോയി കഴുകി കാഴ്ച പ്രാപിക്കുന്നത് ഇതിന്റെ സൂചനയാണ്. കാരണം, അയക്കപ്പെട്ടവൻ 'മിശിഹാ' തന്നെയാണ്.

പാപവും രോഗവും: പാപത്തിന്റെ ഫലമാണ് രോഗമെന്നും അത് തലമുറകളിലേക്ക് കൈമാറുമെന്നുമുള്ള ഒരു വിശ്വാസം യഹൂദപാരമ്പര്യത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നു (9:2). എന്നാൽ, ഈശോ ഈ പാരമ്പര്യത്തെ തള്ളിക്കളയുകയും രോഗങ്ങളുടെയും സഹനങ്ങളുടെയും അർത്ഥം ശിഷ്യന്മാർക്ക് വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: "ഇവന്റെയോ ഇവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയോ പാപം നിമിത്തമല്ല, പ്രത്യുത, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഇവനിൽ പ്രകടമാകേണ്ടതിനാണ്" (9:3) അവൻ അന്ധനായി ജനിച്ചത് എന്നാണ് അവിടുന്ന് പറയുന്നത്. പാപത്തിന്റെ ഫലമായി രോഗമുണ്ടാകാം. എന്നാൽ എല്ലാ രോഗങ്ങളും പാപത്തിന്റെ ഫലമാണ് എന്ന നിലപാട് ശരിയല്ല. നിഷ്ക്കളങ്കരുടെ സഹനം മനുഷ്യരാശിയുടെ ആരംഭം മുതലേമനുഷ്യൻ നേരിടുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണ്, ഒരു രഹസ്യമാണ്. പഴയനിയമത്തിലെ ജോബിന്റെ പുസ്തകംതന്നെ ഈ രഹസ്യത്തെയാണ് അവതരിപ്പിക്കുക. മാനുഷികമായി, തൃപ്തികരമായി മറുപടി കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യം.

ഇവിടെ ഈശോ സഹനത്തെ ദൈവമഹത്ത്വവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുകയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനയുടെ ഒരു ക്രമീകരണമാണ് മനുഷ്യന്റെ സഹനത്തിനു പിന്നിൽ കാണേണ്ടത്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ വെളിപ്പെടുവാൻ അന്ധന് കാഴ്ച കൊടുത്ത അനുഭവം ഒരു നിമിത്തമായി. രോഗശാന്തിയുടെ അനുഭവം അവന് ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ അനുഭവമായി. ആ അനുഭവം

അവനെ ആഴമായി സ്പർശിച്ചു. ആ അനുഭവത്തോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തിയതിന്റെ ഫലമായി അവന് ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ മിശിഹായിൽ വിശ്വസിക്കാനുള്ള കൃപ ലഭിച്ചു. തന്റെ മിശിഹാനുഭവത്തിന് അവൻ അനേകരുടെ മുമ്പിൽ സാക്ഷ്യംവഹിച്ചു. ശിഷ്യർക്കും അയൽക്കാർക്കും ഫരിസേയർക്കും അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കും ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം കാണുവാൻ ഈ സംഭവം കളമൊരുക്കി. അങ്ങനെ ഈശോയുടെ വാക്കുകൾ അന്വർത്ഥമായി. അന്ധനായി ജനിച്ച ആ മനുഷ്യനിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്ത്വം അനേകർക്ക് വെളിപ്പെട്ടു.

വിചിന്തനം: 9:1-5, 'പകലായിരിക്കുവോളം' എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഈ ലോകജീവിതകാലത്ത് എന്നാണ് അർത്ഥം. ആർക്കും ജോലി ചെയ്യുവാൻ കഴിയാത്ത രാത്രി മരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈശോ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവിടുത്തെ ശിഷ്യരും ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായി തീരേണ്ടവരാണ്. പ്രകാശമായ മിശിഹാ തന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ശിഷ്യന്മാരെയും പങ്കാളികളാക്കുന്നുണ്ട്: "എന്നെ അയച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ പകലായിരിക്കുവോളം നാം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു" (9:4). 'പ്രകാശത്തിലായിരിക്കുക' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളായിരിക്കുക എന്നതാണ്. (1 കൊറി 4:4-6?). ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് മിശിഹാശിഷ്യൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായി തീരേണ്ടത്. ദൈവം ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ജോലികളാണ് ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ നിറവേറ്റണ്ടത്. ശിഷ്യർ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണെന്നും മറ്റുള്ളവർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനെ മഹത്ത്വപ്പെടുത്തക്കവിധം സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരുടെ വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കണമെന്നും വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ ഈശോ വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ട് (5:14-16).

9:2-3: ഈശോ കുരുടനു കാഴ്ച നല്കുന്ന സംഭവം, വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം അത്ഭുതങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, ഒരു അടയാളമാണ്. ലോകത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന സഹനങ്ങളുടെ പിന്നിൽ ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങൾ ദർശിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഒരോ കാര്യവും ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനക്കപ്പുറം ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല. ദൈവമഹത്ത്വമാണ് എല്ലാറ്റിന്റെയും ലക്ഷ്യം. എല്ലാം നന്മയ്ക്കായി തിരിച്ചുവിടുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലന, അതെല്ലാം ദൈവമഹത്ത്വത്തിന് കാരണമാക്കിത്തീർക്കും എന്ന വിശ്വാസത്തോടെ, സഹനങ്ങളെ നേരിടാൻ നമുക്കു കഴിയണം. അങ്ങനെ സഹനങ്ങളെ നേരിടുവാൻ മറ്റുള്ളവരെ നാം സഹായിക്കുകയും വേണം.

9:6-41: മാമ്മോദീസായിലൂടെയാണ് നാം വിശ്വാസത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. വിശ്വാസം ഒരു വെളിച്ചമാണ്. ഈ വെളിച്ചം ദൈവത്തിന്റെ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസജീവിതത്തിന് വളർച്ചയുണ്ടാകണം. വിശ്വാസത്തിന്റെ വിഷയമായ ദൈവികരഹസ്യങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാനും അതിനനുസൃതമായി ജീവിക്കുവാനും നമുക്കു കഴിയണം. ഈ വിശ്വാസവളർച്ച നമ്മിൽ സംഭവിക്കണമെങ്കിൽ അന്ധനായ മനുഷ്യന്റെ മനോഭാവങ്ങളായ എളിമ, തുറവി, സത്യസന്ധത തുടങ്ങിയവ നമുക്കുമുണ്ടാകണം. നേരെമറിച്ച് യഹൂദരുടെ നിലപാടുകളായ തുറവിയില്ലായ്മയും മുൻവിധിയും ആത്മാർത്ഥതയില്ലായ്മയും അഹങ്കാരവും നമ്മിലുണ്ടായാൽ വിശ്വാസവെളിച്ചം നഷ്ടമാകുകയും അവിശ്വാസത്തിന്റെ അന്ധകാരത്തിൽ നിപതിക്കുകയും ചെയ്യും.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്ന ദൈവികമായ ഇടപെടലുകളിലേക്ക് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുകയും ആ ഇടപെടലുകളെക്കുറിച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ വിശ്വസ്തതയോടും സത്യസന്ധതയോടുംകൂടെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് നാം വിശ്വാസജീവിതത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് വളരുന്നത്. വിശ്വാസത്തിൽ വളർന്ന് മിശിഹായുടെ പ്രകാശത്താൽ പ്രകാശിതരായി ഈ പ്രകാശത്തിനു ഫലപ്രദമായവിധം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

"മിശിഹായിൽനിന്നു നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച അഭിഷേകം നിങ്ങളിൽ നിലനില്ക്കുന്നു. അതിനാൽ മറ്റാരും നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. അവന്റെ അഭിഷേകം എല്ലാക്കാര്യങ്ങളെയുംകുറിച്ച് നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കും" (1 യോഹ 2:27). പരിശുദ്ധാത്മാവിൽനിന്ന് നേരിട്ട് അറിവു നേടാമെന്നും സഭയുടെ ആവശ്യമില്ലെന്നും ഈ വചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന ചിലരുണ്ട്. എന്നാൽ മാമ്മോദീസായിലൂടെ ഒരുവൻ സഭയുടെ അംഗമായി തീരുകയും അതുവഴി പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള ജീവി

ത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. കൂദാശകൾ പരികർമ്മം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം സഭയ്ക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ്. വിശ്വാസം ഒരു വ്യക്തിയുടെ നേട്ടമല്ല. ഒറ്റക്കു നിന്നുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിൽ വളരാനും കഴിയില്ല. 'അവന്റെ അഭിഷേകം എല്ലാക്കാര്യങ്ങളെയുംകുറിച്ച് നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കും' എന്നതുകൊണ്ട് സഭയുടെ വിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കും എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. സഭയിൽനിന്നും വേറിട്ടൊരു വിശ്വാസ ജീവിതമില്ല.